

Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersrörelse;

FFFS 2017:2

Utkom från trycket
den 30 juni 2017

beslutade den 26 juni 2017.

Finansinspektionen föreskriver¹ följande med stöd av 6 kap. 1 § 8–11, 13–18, 24–28, 30–34 och 56 förordningen (2007:572) om värdepappersmarknaden.

1 kap. Tillämpningsområde

1 § Dessa föreskrifter gäller för värdepappersinstitut om inget annat anges. Svenska kreditinstitut ska tillämpa föreskrifterna på den del av verksamheten som avser värdepappersrörelse, utom bestämmelserna i 3 kap.

Bestämmelserna i 3 kap. ska, i enlighet med vad som anges i 3 kap. 4 § lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag, tillämpas på grupp- eller undergruppsnivå.

2 § Svenska värdepappersbolag som inom EES bedriver gränsöverskridande verksamhet eller verksamhet genom utländsk filial ska för sin utländska verksamhet tillämpa föreskrifterna utom 4 och 7 kap. samt 8 kap. 1, 3 och 4 §§.

3 § Svenska kreditinstitut som har tillstånd att driva värdepappersrörelse genom gränsöverskridande verksamhet eller filial inom EES, ska för sin utländska verksamhet tillämpa föreskrifterna, utom 3, 4 och 7 kap. samt 8 kap. 1, 3 och 4 §§.

4 § Utländska företag inom EES som i Sverige driver värdepappersrörelse genom gränsöverskridande verksamhet eller filial, ska för sin svenska verksamhet tillämpa föreskrifterna, utom 3, 5 och 6 kap. samt 8 kap. 2 § och 9 kap.

5 § Vid försäljning och rådgivning till en kund som avser strukturerade insättningar gäller 4, 5 och 7 kap. samt 8 kap. 1 och 2 §§.

Det som anges om finansiella instrument i dessa bestämmelser ska även tillämpas på strukturerade insättningar.

2 kap. Definitioner

1 § I dessa föreskrifter ska termer och uttryck ha samma betydelse som i 1 kap. 4 och 5 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och kommissionens

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om särskild tillsyn av värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG och kommissionens delegerade direktiv (EU) 2017/593 av den 7 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU i fråga om skydd av finansiella instrument och medel som tillhör kunder, produktstyrningskrav och regler för tillhandahållande eller mottagande av avgifter, provisioner eller andra monetära eller icke-monetära förmåner.

delegerade förordning (EU) 2017/565 av den 25 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag och definitioner för tillämpning av det direktivet. Därutöver ska termer och uttryck ha följande betydelse:

1. *Ersättningskommitté*: det som anges i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2011:1) om ersättningssystem i kreditinstitut, värdepappersbolag och fondbolag med tillstånd för diskretionär portföljförvaltning.

2. *Godkänd penningmarknadsfond*: ett företag för kollektiva investeringar som

1. auktoriserats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), eller

2. omfattas av tillsyn och, i förekommande fall, auktoriserats av en myndighet enligt nationell lagstiftning i en medlemsstat, och uppfyller följande villkor:

a) Företagets primära investeringsmål ska vara att bevara nettovärdet på dess tillgångar, antingen konstant till pari (exklusive avkastning) eller till värdet av investerarens initiala kapital plus avkastning.

b) Företaget ska för att uppnå det primära investeringsmålet

– enbart investera i högkvalitativa penningmarknadsinstrument med en löptid eller återstående löptid på högst 397 dagar, eller med regelbundna räntejusteringar som överensstämmer med löptiden, och med en vägd genomsnittlig löptid på 60 dagar, eller

– som en sidotjänst investera i insättningar hos kreditinstitut.

c) Företaget ska tillhandahålla likviditet genom avveckling samma dag eller dagen efter.

Vid tillämpning av b ska ett penningmarknadsinstrument anses vara av hög kvalitet om ett företag som, externt eller internt, förvaltar fonden gör en egen dokumenterad bedömning av penningmarknadsinstrumentets kreditkvalitet som gör att det kan anse att instrumentet är av hög kvalitet. Om instrumentet värderats av ett eller flera kreditvärderingsinstitut som är registrerade hos och övervakas av Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten ska företaget i sin interna bedömning bland annat ta hänsyn till dessa kreditvärderingar.

3. *Riskaptit*: det som anges i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2014:1) om styrning, riskhantering och kontroll i kreditinstitut.

4. *Riskstrategi*: det som anges i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om styrning, riskhantering och kontroll i kreditinstitut.

5. *Verkställande ledning*: det som anges i Finansinspektionens föreskrifter om ersättningssystem i kreditinstitut, värdepappersbolag och fondbolag med tillstånd för diskretionär portföljförvaltning.

3 kap. Ledningsprövning och organisatoriska krav

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser om ledningsprövning enligt 3 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och organisatoriska krav enligt artikel 21–25 i den delegerade förordningen till Mifid 2.

Ledningsprövning

2 § Ett värdepappersbolag ska i samband med att det ansöker om auktorisation enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden lämna information till Finansinspektionen om lämplighet avseende följande personer i företaget:

- styrelseordförande,
- styrelseledamot,
- styrelsesuppleant, och
- verkställande direktör eller dennes ställföreträdare, det vill säga den som ska tjänstgöra i stället för den verkställande direktören.

Bolaget ska även underrätta Finansinspektionen när sammansättningen av dessa personer ändras eller antalet ledamöter i styrelsen minskas eller utökas.

Allmänna organisatoriska krav

3 § Ett värdepappersinstitut ska avsätta tillräckligt med resurser för att utbilda sina styrelseledamöter.

4 § Ett värdepappersinstitut ska när det tillsätter styrelseledamöter beakta att de har en bred uppsättning egenskaper och kunskaper. Institutet ska för detta ändamål ha en policy för att främja mångfald i styrelsen.

5 § Ett värdepappersinstitut ska på sin webbplats förklara hur det organiserar och styr sin verksamhet. Institutet ska på webbplatsen även förklara hur styrelsen, styrelseledamöterna och den verkställande direktören uppfyller kraven på tillräcklig kunskap, insikt, erfarenhet och lämplighet.

Om institutet inte har en webbplats ska det på annat sätt tillhandahålla allmänheten informationen som avses i första stycket.

6 § Ett värdepappersinstitut ska säkerställa att ett riskutskott enligt 10 §, får regelbundet, åtminstone årliga, skriftliga rapporter om de områden som omfattas av bestämmelser om riskhantering i den delegerade förordningen till Mifid 2.

Styrelsen och riskutskottet ska fastställa arten, mängden, formatet och frekvensen på den riskinformation som de ska få erhålla.

Funktion för riskhantering

7 § En funktion för riskhantering enligt artikel 22 i den delegerade förordningen till Mifid 2, ska

1. se till att alla betydande risker identifieras, mäts och blir korrekt rapporterade, och

2. aktivt delta i utarbetandet av värdepappersinstitutets riskstrategi och i alla betydande riskhanteringsbeslut samt kunna lämna fullständiga synpunkter på alla slags risker som gäller för institutet.

8 § Ett värdepappersinstitut ska se till att dess funktion för riskhantering har tillräcklig auktoritet och ställning samt tillräckliga resurser.

9 § Ett värdepappersinstitut ska se till att den person som leder funktionen för riskhantering är en oberoende högre chef med särskilt ansvar för riskhanteringsfunktionen. Om institutet har en verksamhet vars art, omfattning och komplexitet inte motiverar att det finns en speciellt utsedd person för detta ändamål, kan en annan högre befattningshavare inom institutet sköta uppdraget, förutsatt att det inte medför intressekonflikter.

Den person som leder funktionen för riskhantering ska vid behov kunna vända sig direkt till styrelsen. Institutet får inte avsätta denna person utan att styrelsen godkänner detta.

Riskutskott

10 § Ett värdepappersinstitut som är betydande i fråga om storlek, intern organisation och verksamhetens art, omfattning och komplexitet, ska se till att styrelsen har ett riskutskott. Riskutskottet ska bestå av styrelseledamöter som inte ingår i institutets verkställande ledning. Riskutskottets ledamöter ska ha lämpliga kunskaper och färdigheter för att kunna förstå och övervaka institutets riskstrategi och riskapitet.

11 § Riskutskottet ska fungera som rådgivare åt styrelsen när det gäller värdepappersinstitutets nuvarande och framtida samlade riskapitet och riskstrategi samt bistå styrelsen när den övervakar den verkställande ledningens genomförande av strategin. Styrelsen ska ha det övergripande riskansvaret.

12 § Riskutskottet ska se till att priset på skulder och tillgångar som erbjuds en kund beaktar värdepappersinstitutets affärsmodell och riskstrategi. Om priserna inte korrekt återspeglar riskerna i enlighet med affärsmodellen och riskstrategin, ska riskutskottet ta fram en åtgärdsplan åt styrelsen.

13 § Riskutskottet ska för att bistå värdepappersinstitutet när det upprättar en sund ersättningspolicy och ersättningspraxis, utan att det påverkar de uppgifter och det ansvar som institutets ersättningskommitté har, undersöka om incitamenten i ersättningssystemet tar hänsyn till risk, kapital och likviditet samt sannolikhet och tidpunkt för resultat.

4 kap. Krav på kunskap och kompetens

1 § Detta kapitel innehåller krav på sådan kunskap och kompetens som en person ska ha som lämnar investeringsrådgivning eller information om finansiella instrument, investeringstjänster eller sidotjänster för ett värdepappersinstituts räkning enligt 8 kap. 15 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Investeringsrådgivning eller information om finansiella instrument, investeringstjänster eller sidotjänster

2 § Ett värdepappersinstitut ska se till att en person som för institutets räkning lämnar investeringsrådgivning eller information om finansiella instrument, investeringstjänster eller sidotjänster har den kunskap och kompetens som krävs för att

1. fullgöra sina arbetsuppgifter,
2. säkerställa att kundernas intressen tillvaratas, och
3. säkerställa att institutet handlar hederligt, rättvist och professionellt.

3 § Ett värdepappersinstitut ska se till att en person som lämnar investeringsrådgivning eller information om finansiella instrument, investeringstjänster och sidotjänster för institutets räkning, utöver vad som anges i 2 §, har kunskap och kompetens om

1. lagar och regler som gäller för verksamheten,
2. de finansiella instrument som institutet tillhandahåller,
3. intressekonflikter och risker som är förknippade med de finansiella instrument som institutet tillhandahåller,
4. kostnader och avgifter som är förknippade med de finansiella instrument eller tjänster som investeringsrådgivningen eller informationen avser,
5. skatteeffekter som kan uppkomma för kunden vid en investering i de finansiella instrument som investeringsrådgivningen eller informationen avser,
6. sparande och placeringar i finansiella instrument, inbegripet historisk och förväntad avkastning, förhållandet mellan avkastning och risk, värderingsprinciper och portföljteori,
7. hur de finansiella marknaderna och enskilda finansiella instrument fungerar och hur nationella, regionala och globala händelser inverkar på de finansiella marknaderna och enskilda finansiella instrument, samt
8. institutets interna riktlinjer, rutiner och system.

Den kunskap och kompetens som avses i första stycket ska vara relevant i förhållande till arbetsuppgifternas art, omfattning och komplexitet.

4 § En person som lämnar investeringsrådgivning eller information om finansiella instrument, investeringstjänster och sidotjänster för ett värdepappersinstituts räkning, ska genomföra och bli godkänd i ett kunskapstest avseende de krav som anges i 3 §.

Om kunskapstestet inte tillhandahålls av en person som är fristående från institutet, ska en oberoende granskare ha godkänt testet. En sådan fristående person eller oberoende granskare ska ha lämpliga kvalifikationer för uppgiften.

5 § Ett värdepappersinstitut ska minst en gång per år säkerställa att en person som för institutets räkning tillhandahåller investeringsrådgivning eller information om finansiella instrument, investeringstjänster och sidotjänster, har erforderliga kunskaper om det som anges i 3 §.

Institutet ska även säkerställa att personen har erforderliga kunskaper när det behövs på grund av förändringar

- i de lagar och regler som gäller för verksamheten och de finansiella instrument som institutet tillhandahåller,
- på de finansiella marknaderna på vilka de finansiella instrumenten handlas, eller
- som av andra omständigheter påverkar verksamheten.

6 § Ett värdepappersinstitut ska säkerställa att en person som för institutets räkning lämnar investeringsrådgivning eller information om finansiella instrument, investeringstjänster eller sidotjänster, uppfyller kraven på kompetens enligt 3 §

- genom tidigare utfört arbete, eller
- genom att personen utför sina arbetsuppgifter under övervakning av en annan person som uppfyller kraven enligt 3 § och som tar fullt ansvar för tjänsternas utförande under en period som motsvarar minst sex månaders heltidsarbete.

5 kap. Produktstyrning

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser om produktstyrning enligt 8 kap. 13 och 14 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Produktstyrning för producenter

2 § Ett värdepappersinstitut ska när det producerar ett finansiellt instrument följa 3–16 §§ på ett lämpligt och proportionellt sätt med hänsyn till karaktären på det finansiella instrumentet, investeringstjänsten och det finansiella instrumentets målgrupp av slutkunder.

Att producera ett finansiellt instrument innefattar att skapa, utveckla, utforma och ge ut det finansiella instrumentet.

3 § Ett värdepappersinstitut ska när det producerar ett finansiellt instrument säkerställa att det överensstämmer med kraven enligt gällande lagar och regler om hantering av intressekonflikter. Institutet ska i detta sammanhang se till att det finansiella instrumentets utformning och egenskaper inte påverkar en slutkund negativt.

4 § Ett värdepappersinstitut ska när det producerar ett finansiellt instrument säkerställa att det finansiella instrumentet inte

- påverkar integriteten på de finansiella marknaderna negativt,
- hindrar de finansiella marknaderna från att fungera korrekt, eller
- utgör ett hot mot de finansiella marknadernas stabilitet.

5 § Ett värdepappersinstitut ska för varje finansiellt instrument som det producerar på en tillräckligt detaljerad nivå specificera en målgrupp av slutkunder som det finansiella instrumentet är avsett för med hänsyn tagen till slutkundernas behov, egenskaper och mål (målgrupp). Institutet ska även specificera de kundgrupper

som det finansiella instrumentet inte är avsett för med hänsyn tagen till varje kundgrupps behov, egenskaper och mål. Institutet ska i detta sammanhang utgå från sin kunskap om och erfarenhet av det finansiella instrumentet i fråga eller liknande finansiella instrument, samt de finansiella marknaderna.

Om institutet producerar ett finansiellt instrument tillsammans med ett annat värdepappersinstitut eller ett annat företag enligt 15 §, ska endast en målgrupp specificeras.

6 § Ett värdepappersinstitut ska när det bedömer en slutkunds behov, egenskaper och mål ta hänsyn till om slutkunden är en icke-professionell kund, en professionell kund eller en jämbördig motpart, samt till slutkundens

- risktolerans,
- förmåga att bära förluster,
- kunskaper och erfarenheter, och
- investeringsmål.

7 § Ett värdepappersinstitut ska när det producerar ett finansiellt instrument genomföra en analys av olika scenarier för varje finansiellt instrument i syfte att bedöma risken för att det finansiella instrumentet ger ett dåligt resultat för en slutkund och vilka omständigheter som kan leda till detta.

Institutet ska i detta sammanhang bedöma det finansiella instrumentet under negativa förhållanden och undersöka vad som skulle hända om

1. de finansiella marknaderna försämras,
2. institutet eller en tredjepart drabbas av ekonomiska svårigheter eller någon annan motpartsrisk förverkligas,
3. det finansiella instrumentet inte blir kommersiellt bärkraftigt,
4. efterfrågan på det finansiella instrumentet är mycket högre än väntat, vilket i sin tur tar institutets resurser i anspråk eller inverkar på marknaden för det underliggande instrumentet, eller
5. någon annan händelse än som framgår av 1–4 inträffar som kan ha en negativ inverkan på det finansiella instrumentet.

8 § Ett värdepappersinstitut som producerar ett finansiellt instrument ska, när det fastställer avgiftsstrukturen för det finansiella instrumentet, säkerställa att

1. kostnader och avgifter är förenliga med målgruppens behov, egenskaper och mål,
2. avgifterna inte undergräver det finansiella instrumentets förväntade avkastning,
3. avgiftsstrukturen är tillräckligt transparent för målgruppen, och
4. avgiftsstrukturen även utöver vad som anges i 1–3 är lämplig för målgruppen.

9 § Ett värdepappersinstitut som anlitar någon annan för att distribuera ett finansiellt instrument som institutet producerar ska, utöver det som anges i 8 kap. 14 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, se till att information som tillhandahålls denne om det finansiella instrumentet innehåller uppgifter om lämpliga distributionsstrategier för det finansiella instrumentet.

Informationen ska vara av sådan kvalitet att den som distribuerar det finansiella instrumentet förstår den och kan distribuera instrumentet på ett korrekt sätt.

10 § Ett värdepappersinstitut ska regelbundet se över varje finansiellt instrument som det producerar och i detta sammanhang ta hänsyn till alla händelser som påtagligt kan inverka på risken för en målgrupp.

Institutet ska undersöka om det finansiella instrumentet fortfarande är förenligt med målgruppens behov, egenskaper och mål. Institutet ska även undersöka om det finansiella instrumentet distribueras till målgruppen och att det inte distribueras till kundgrupper vars behov, egenskaper och mål det inte är förenligt med.

11 § Ett värdepappersinstitut ska ange i sina interna riktlinjer och rutiner på vilket sätt och med vilken regelbundenhet det ska göra en översyn av de finansiella instrument som institutet producerar, samt vilka händelser som kan föranleda en översyn. Institutet ska i detta sammanhang beakta det finansiella instrumentets komplexitet eller innovativa karaktär samt händelser som skulle kunna inverka på risken eller den förväntade avkastningen.

12 § När ett värdepappersinstitut producerar ett finansiellt instrument ska det ange vilka relevanta faktorer som kan föranleda en översyn av det aktuella finansiella instrumentet.

13 § Ett värdepappersinstitut ska i samband med att ett finansiellt instrument ges ut på nytt göra en översyn av instrumentet enligt 10 §.

14 § Ett värdepappersinstitut ska vidta lämpliga åtgärder om den regelbundna översynen enligt 10 § eller en översyn på grund av en händelse enligt 12 § medför att ett finansiellt instrument inte längre bedöms förenligt med den fastställda målgruppen.

15 § Ett värdepappersinstitut som producerar ett finansiellt instrument tillsammans med ett annat värdepappersinstitut, ska se till att respektive instituts skyldigheter dokumenteras i ett skriftligt avtal. Detsamma gäller om institutet samarbetar med ett företag som inte har tillstånd att bedriva värdepappersrörelse enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

16 § Ett värdepappersinstitut ska se till att rapporter från funktionen för regelfterlevnad till styrelsen innehåller information om de finansiella instrument som institutet producerar, inklusive information om målgrupper och distributionsstrategier.

Produktstyrning för distributörer

17 § Ett värdepappersinstitut ska när det fastställer vilket urval av finansiella instrument som institutet avser att distribuera till kunder, följa 18–25 §§ på ett lämpligt och proportionellt sätt med hänsyn till karaktären på det finansiella instrumentet, investeringstjänsten och det finansiella instrumentets målgrupp.

Att distribuera ett finansiellt instrument omfattar att erbjuda eller rekommendera ett finansiellt instrument.

18 § Ett värdepappersinstitut ska följa 17 § och 19–25 §§ även när det erbjuder eller rekommenderar finansiella instrument som produceras av företag som inte ska tillämpa lagen.

19 § Ett värdepappersinstitut ska ha lämpliga arrangemang för sin produktstyrning som garanterar att ett finansiellt instrument som institutet distribuerar är förenligt med sina kunders behov, egenskaper och mål samt fastställa en distributionsstrategi. Institutet ska i detta sammanhang använda den information som det erhållit från producenten, inbegripet den målgrupp som producenten fastställt, och den information institutet har om sina egna kunder.

20 § När ett värdepappersinstitut distribuerar ett finansiellt instrument som produceras av ett företag som inte omfattas av lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, ska institutet fastställa en målgrupp för det finansiella instrumentet och säkerställa att det distribueras på ett sätt som är förenligt med målgruppens behov, egenskaper och mål.

Om den relevanta informationen för att fastställa en målgrupp inte är offentligt tillgänglig, ska institutet vidta alla rimliga åtgärder för att erhålla denna information från producenten eller dennes ombud.

Institutet ska, när det har skyldighet att fastställa en målgrupp, tillämpa kraven på produktstyrning för producenter enligt 2–8, 10–12 och 14 §§.

21 § Ett värdepappersinstitut ska regelbundet se över sina arrangemang för produktstyrning och säkerställa att de är effektiva och ändamålsenliga.

22 § Ett värdepappersinstitut ska regelbundet se över varje finansiellt instrument som institutet distribuerar, och i detta sammanhang ta hänsyn till alla händelser som påtagligt skulle kunna inverka på den potentiella risken för den fastställda målgruppen.

Institutet ska bedöma om det finansiella instrumentet är förenligt med den fastställda målgruppens behov, egenskaper och mål och om distributionsstrategin fortfarande är lämplig. Institutet ska ompröva målgruppen och uppdatera arrangemangen för produktstyrning om det har felbedömt målgruppen för ett visst finansiellt instrument, eller om det finansiella instrumentet inte längre uppfyller målgruppens behov, egenskaper och mål.

23 § Ett värdepappersinstitut som distribuerar ett finansiellt instrument ska för att stödja den översyn som ett värdepappersinstitut som producerar ett finansiellt instrument ska genomföra, lämna information till detta institut om

– hur och till vilka kundgrupper det finansiella instrumentet har distribuerats och, när det är lämpligt,

– resultatet av den översyn som framgår av 21 §.

24 § Om flera värdepappersinstitut samarbetar när det gäller att distribuera ett finansiellt instrument ska det institut som har en direkt kundrelation ha det slutgiltiga ansvaret för att uppfylla de krav på produktstyrning som anges i 17–25 §§.

Ett institut som samarbetar i distributionen av ett finansiellt instrument utan att ha den direkta kundrelationen ska dock

1. se till att relevant information om det finansiella instrumentet förs vidare från det institut som producerar det finansiella instrumentet till det institut som distribuerar instrumentet till slutkunden, och

2. se till att information enligt 23 § förs vidare från det institut som distribuerar det finansiella instrumentet till slutkunden till det institut som producerat instrumentet.

25 § Ett värdepappersinstitut ska se till att de rapporter som funktionen för regelefterlevnad lämnar till styrelsen innehåller information om de finansiella instrument institutet distribuerar samt distributionsstrategin för dessa. Rapporterna ska även innehålla information om vilka kundgrupper de finansiella instrumenten distribueras till.

6 kap. Skydd av kunders tillgångar

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser om skydd av kunders finansiella instrument och medel enligt 9 kap. 40, 41 och 43 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Skydd av kunders finansiella instrument och medel

2 § Ett värdepappersinstitut ska, för att skydda en kunds rättigheter när det gäller kundens finansiella instrument och medel

1. upprätta en sådan registrering och redovisning som är nödvändig för att omedelbart kunna skilja tillgångar som institutet innehar för en kunds räkning från dels de tillgångar som det innehar för andra kunders räkning, dels sina egna tillgångar,

2. löpande föra en sådan registrering och redovisning över de finansiella instrument och medel som institutet innehar för en kunds räkning,

3. regelbundet stämma av sin interna redovisning och registrering med motsvarande registrering som en tredjepart som förvarar tillgångarna för,

4. säkerställa att en kunds finansiella instrument som placeras hos en tredjepart, i enlighet med 6–9 §§, kan identifieras separat från dels institutets egna finansiella instrument, dels tredjepartens finansiella instrument genom konton med olika benämningar i tredjepartens redovisning eller genom andra likvärdiga åtgärder som ger samma skyddsnivå,

5. säkerställa att de kundmedel som i enlighet med 10 och 11 §§ placeras i en centralbank, ett kreditinstitut eller en bank som auktoriserats i ett land utanför EES eller en godkänd penningmarknadsfond, sätts på ett konto eller konton som kan identifieras separat från de konton som används för medel som tillhör värdepappersinstitutet, och

6. ha lämpliga organisatoriska rutiner för att minimera riskerna för förlust eller värdeminskning av kunders tillgångar eller av rättigheter som är förenade med dessa tillgångar, till följd av missbruk av tillgångarna, bedrägerier, dålig administration, bristande dokumentation eller försumlighet.

3 § Om lagstiftningen i ett land utanför EES där en kunds finansiella instrument eller medel innehas hindrar ett värdepappersinstitut från att följa bestämmelserna i 2 § 4 eller 5, ska institutet vidta likvärdiga åtgärder för att skydda kundens rättigheter.

När institutet tillämpar första stycket ska det underrätta kunden om att institutet inte omfattas av bestämmelserna om skydd av kunders finansiella instrument och medel i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och i dessa föreskrifter.

4 § Ett värdepappersinstitut får endast ingå avtal om panträtt, kvittningsrätt eller annan säkerhet i fråga om en kunds finansiella instrument eller medel som ger en tredjepart möjlighet att avyttra kundens finansiella instrument eller medel i syfte att täcka en fordran som inte avser kunden eller att tillhandahålla en tjänst till kunden, om det krävs enligt lagstiftningen i ett land utanför EES där kundens finansiella instrument eller medel innehas.

Om institutet ingår avtal som ger upphov till en sådan panträtt, kvittningsrätt eller annan säkerhet som avses i första stycket, ska institutet underrätta kunden om detta och upplysa om de risker som är förbundna med dessa arrangemang.

Om institutet beviljar sådana panträttigheter, kvittningsrättigheter eller andra säkerheter som avses i första stycket avseende en kunds finansiella instrument eller medel, eller om institutet har underrättats om att sådana beviljats, ska dessa pant- rättigheter, kvittningsrättigheter och andra säkerheter anges i kundavtal och i institutets egna räkenskaper för att klargöra vilka ägarförhållanden som gäller för kundens tillgångar.

5 § Ett värdepappersinstitut ska se till att information om en kunds finansiella instrument och medel finns tillgänglig så att informationen vid behov kan lämnas till en myndighet, till en utsedd konkursförvaltare och till ansvariga för resolution av institut på obestånd.

Informationen ska omfatta följande:

1. Interna räkenskaper och uppgifter som gör att det går att identifiera vilken behållning varje enskild kund har i form av medel och finansiella instrument.
2. Uppgifter om var kundernas medel placerats av ett värdepappersinstitut i enlighet med 10–13 §§ och uppgifter om de konton som öppnas hos en tredjepart där kundens medel placerats samt relevanta avtal med dessa företag.
3. Uppgifter om var de finansiella instrument som värdepappersföretaget innehar för kunders räkning förvaras i enlighet med 6–9 §§ och uppgifter om de konton som öppnas hos en tredjepart där kundens finansiella instrument förvaras samt relevanta avtal med dessa företag.
4. Information om en tredjepart som utför arbetsuppgifter åt institutet och om vilka arbetsuppgifter som institutet uppdragit åt tredjeparten.
5. Uppgifter om personer hos institutet som deltar i processer relaterade till skydd av kunders tillgångar.
6. Avtal som är relevanta för att fastställa kundens äganderätt till tillgångar.

Förvaring av kunders finansiella instrument

6 § Ett värdepappersinstitut får förvara finansiella instrument som institutet innehar för en kunds räkning på konto som öppnats hos en tredjepart.

Institutet ska utse och regelbundet utvärdera tredjeparten och rutinerna för innehav och förvaring av de finansiella instrumenten.

Institutet ska särskilt bedöma tredjepartens kunskaper och anseende på marknaden samt de legala krav som finns för innehav av finansiella instrument och som skulle kunna påverka kundens rättigheter negativt.

7 § Om ett värdepappersinstitut avser att förvara en kunds finansiella instrument hos en tredjepart ska institutet säkerställa att en sådan förvaring endast sker hos en tredjepart i ett land där förvaring av finansiella instrument för en annan persons räkning omfattas av särskild reglering och tillsyn samt att tredjeparten omfattas av sådan reglering och tillsyn.

8 § Ett värdepappersinstitut som för en kunds räkning innehar ett finansiellt instrument får förvara det finansiella instrumentet hos en tredjepart i ett land utanför EES som inte reglerar innehav och förvaring av finansiella instrument för en annan persons räkning, endast om kraven i 1 eller 2 är uppfyllda.

1. Den typ av finansiella instrument eller investeringstjänster som är knutna till dessa instrument kräver att de ska förvaras hos en tredjepart i ett land utanför EES.

2. De finansiella instrumenten innehas för en professionell kunds räkning som skriftligen begär att institutet ska förvara dem hos en tredjepart i ett land utanför EES.

9 § Ett värdepappersinstitut ska se till att kraven i 7 och 8 §§ uppfylls även om en tredjepart har delegerat någon av sina uppgifter i samband med innehav och förvaring av finansiella instrument till en annan tredjepart.

Placering av kundmedel

10 § Ett värdepappersinstitut som tar emot kundmedel ska omgående placera dessa medel

1. på konto i en centralbank,
2. på konto i ett kreditinstitut som har auktoriserats enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller på konto i ett kreditinstitut som auktoriserats enligt motsvarande lag i ett annat land inom EES,
3. på konto i en bank som har auktoriserats i ett land utanför EES, eller
4. i en godkänd penningmarknadsfond.

Det som anges i första stycket samt 11–13 §§ tillämpas inte på

1. kreditinstitut som auktoriserats enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller auktoriserats enligt motsvarande lag i ett annat land inom EES med avseende på insättningar som avses i lagen och bank- och finansieringsrörelse och som innehas av institutet, samt

2. värdepappersbolag som har tillstånd att ta emot medel på konto enligt 2 kap. 2 § första stycket 8 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden när bolaget tar emot medel på konto enligt detta tillstånd.

11 § Om ett värdepappersinstitut inte placerar kundmedel hos en centralbank enligt 10 §, ska det handla med all vederbörlig skicklighet, omsorg och aktsamhet när det väljer och regelbundet omprövar ett kreditinstitut, en bank eller en penningmarknadsfond där medlen är placerade och arrangemangen avseende innehavet av dessa medel.

Institutet ska beakta kunskap och marknadsrenommé hos de institut och penningmarknadsfonder som avses i första stycket för att säkerställa skydd av kundernas rättigheter samt krav i lagar och bestämmelser och praxis på marknaden som avser innehav av kundmedel och som skulle kunna påverka kundernas rättigheter negativt.

12 § Ett värdepappersinstitut ska för att kunna placera kundmedel i en godkänd penningmarknadsfond ha ett samtycke från kunden. I samband med att institutet inhämtar ett sådant samtycke ska det underrätta kunden om att medel som placeras i en godkänd penningmarknadsfond inte kommer att innehas i enlighet med de krav som gäller för skydd av kunders medel enligt dessa föreskrifter.

13 § Om ett värdepappersinstitut placerar kundmedel hos ett kreditinstitut, en bank eller en penningmarknadsfond som tillhör den egna företagsgruppen, ska institutet se till att de kundmedel det placerar inom den egna företagsgruppen inte överstiger 20 procent av alla sådana kundmedel.

Institutet behöver inte tillämpa det som anges i första stycket om det kan visa att begränsningen inte är proportionell med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten hos institutets verksamhet, den säkerhet som erbjuds av en sådan tredjepart som avses i första stycket samt i vilken omfattning institutet innehar kundmedel.

Institutet ska regelbundet se över den bedömning som gjorts enligt andra stycket och lämna sina ursprungliga och reviderade bedömningar till Finansinspektionen.

Användning av kunders finansiella instrument

14 § Ett värdepappersinstitut får endast ingå avtal om transaktioner för värdepappersfinansiering där institutet utnyttjar de finansiella instrument som det innehar för en kunds räkning, eller på annat sätt utnyttjar de finansiella instrumenten för egen räkning eller för en annan kunds räkning, om

1. kunden på förhand samtycker till att använda instrumenten på fastställda villkor och detta bekräftas genom dennes underskrift eller på motsvarande sätt, och
2. institutet endast använder kundens finansiella instrument enligt de villkor som den berörda kunden samtycker till.

15 § Ett värdepappersinstitut får endast ingå avtal om transaktioner för värdepappersfinansiering som innebär att

1. institutet utnyttjar finansiella instrument som en tredjepart innehar för en kunds räkning på ett samlingskonto, eller
2. institutet på annat sätt utnyttjar finansiella instrument som innehas på ett samlingskonto för egen eller för en annan kunds räkning, utöver vad som anges i 14 §, om

– en kund vars finansiella instrument innehas på ett sådant konto på förhand gett sitt samtycke enligt 14 § 1, eller

– institutet har inrättat system och kontroller för att säkerställa att bara finansiella instrument som tillhör en kund som på förhand har gett sitt samtycke enligt 14 § 1 används på ett sådant sätt.

Institutets dokumentation ska innehålla upplysningar om varje kund som samtyckt till att kundens finansiella instrument används och det antal använda finansiella instrument som tillhör varje sådan kund, för att en eventuell förlust ska kunna fördelas korrekt.

16 § Ett värdepappersinstitut ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att en kunds finansiella instrument används på ett otillåtet sätt för egen eller för någon annan persons räkning.

Sådana åtgärder ska åtminstone omfatta

1. ingående av avtal med kunder om åtgärder som institutet ska vidta i det fall kunden inte har tillräcklig täckning på sitt konto på avvecklingsdagen,
2. övervakning av institutet av dess förväntade förmåga att leverera på avvecklingsdagen och införande av korrigerande åtgärder om institutet inte kan leverera, och
3. övervakning och omedelbar infordran av värdepapper som inte är levererade eller är utestående på avvecklingsdagen eller senare.

17 § Ett värdepappersinstitut ska ha arrangemang för

1. alla sina kunder för att se till att den som lånar en kunds finansiella instrument ställer lämplig säkerhet,
2. att löpande övervaka att säkerheten enligt 1 är lämplig, och
3. att vidta nödvändiga åtgärder för att behålla balansen i förhållande till kundinstrumentets värde.

Avtal om säkerhetsöverlåtelse

18 § Ett värdepappersinstitut ska när det använder sig av sådana avtal om säkerhetsöverlåtelse som avses i 9 kap. 43 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, bedöma förhållandet mellan en kunds skyldigheter gentemot institutet och värdet av de av kundens tillgångar som omfattas av avtalet om säkerhetsöverlåtelse.

Institutet ska dokumentera och motivera de överväganden som det gör i denna bedömning.

19 § När ett värdepappersinstitut bedömer lämpligheten av ett avtal om säkerhetsöverlåtelse ska det beakta

1. om sambandet mellan en kunds skyldigheter gentemot institutet och användningen av ett avtal om säkerhetsöverlåtelse är svagt,
2. om en kunds finansiella instrument eller medel som omfattas av avtal om säkerhetsöverlåtelse uppgår till ett belopp som vida överstiger kundens skyldigheter, eller till och med är obegränsat, eller om kunden har en skyldighet gentemot institutet överhuvudtaget, och

3. om samtliga kunders finansiella instrument eller medel omfattas av avtal om säkerhetsöverlåtelse utan hänsyn tagen till vilka skyldigheter varje kund har gentemot institutet.

20 § Ett värdepappersinstitut ska när det använder avtal om säkerhetsöverlåtelse upplysa en kund om riskerna med och effekterna av sådana avtal.

Arrangemang för att skydda kunders tillgångar

21 § Ett värdepappersinstitut ska utse en ansvarig person inom institutet som har tillräcklig kunskap, kompetens och befogenhet för kunna att ta särskilt ansvar för frågor som avser institutets skyldighet att skydda en kunds finansiella instrument och medel.

22 § Ett värdepappersinstitut ska se till att den ansvarige personen enligt 21 § kan utföra sina arbetsuppgifter effektivt.

De externa revisorernas rapporter

23 § Ett värdepappersinstitut ska säkerställa att dess externa revisorer åtminstone en gång per år kontrollerar att institutets åtgärder och rutiner enligt 9 kap. 40, 41 och 43 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och 1–22 §§ är lämpliga.

Om institutet saknar sådana lämpliga åtgärder och rutiner, ska de externa revisorerna rapportera detta till Finansinspektionen.

7 kap. Ersättningar till och från tredjepart

1 § Detta kapitel innehåller bestämmelser om ersättningar och förmåner enligt 9 kap. 21 och 22 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Ersättningar vid investeringstjänster och sidotjänster

2 § Ett värdepappersinstitut som i samband med att det tillhandahåller investeringstjänster eller sidotjänster till en kund, tillhandahåller eller tar emot ersättning, eller tillhandahåller eller tar emot förmåner till eller från någon annan än kunden, ska kunna visa att alla ersättningar eller förmåner som tillhandahålls eller tas emot av institutet är utformade för att höja kvaliteten på investeringstjänsten eller sidotjänsten till kunden genom att

1. föra en intern förteckning över alla ersättningar och förmåner som institutet tillhandahåller eller tar emot av en tredjepart i samband med tjänsterna, och

2. dokumentera hur de ersättningar och förmåner som institutet tillhandahåller eller tar emot, höjer kvaliteten på de tjänster som tillhandahålls kunden.

Institutet ska även dokumentera de åtgärder som det vidtar för att se till att dess förutsättningar att uppfylla sina skyldigheter att agera hederligt, rättvist och professionellt i enlighet med kundens bästa intresse inte försämras.

3 § En ersättning eller en förmån ska anses vara utformad för att höja kvaliteten på en tjänst om följande villkor är uppfyllda:

1. Ersättningen eller förmånen är motiverad genom tillhandahållandet av en extra tjänst eller en tjänst på en högre nivå till en kund, som står i proportion till storleken på den mottagna ersättningen eller förmånen.
2. Ersättningen eller förmånen ger en påtaglig fördel för kunden.
3. Ersättningen eller förmånen är motiverad genom tillhandahållandet av en löpande förmån till kunden i samband med en löpande ersättning eller förmån.

En ersättning eller en förmån ska inte anses vara godtagbar om tillhandahållandet av den tjänst till kunden som ersättningen eller förmånen avser påverkas eller snedvrids på grund av ersättningen eller förmånen.

4 § Det som anges i 3 § gäller under hela den period som ett värdepappersinstitut tillhandahåller eller att tar emot en ersättning eller förmån.

5 § Ett värdepappersinstitut ska för ersättningar eller förmåner som det tar emot från eller tillhandahåller en tredjepart, lämna information till en kund enligt följande:

1. Om institutet inte på förhand kan bestämma storleken på en ersättning eller förmån som det ska ta emot eller tillhandahålla och i stället redovisar metoden för att beräkna detta belopp för kunden, ska institutet i efterhand för kunden redovisa beloppet för ersättningen eller förmånen som institutet tagit emot eller lämnat.
2. När institutet löpande tar emot eller tillhandahåller en ersättning eller förmån i samband med en investeringstjänst som det tillhandahåller kunden, ska institutet åtminstone en gång om året underrätta kunden om beloppet som det tagit emot från eller tillhandahållit till en tredjepart under det året.
3. När institutet tar emot eller ger icke-monetära förmåner i samband med den investeringstjänst som tillhandahållits, ska institutet prissätta och ange förmånen separat. Mindre icke-monetära förmåner behöver inte prissättas.

Ersättningar vid investeringsrådgivning på oberoende grund och portföljförvaltning

6 § Ett värdepappersinstitut som, i samband med att institutet tillhandahåller oberoende investeringsrådgivning eller portföljförvaltning till en kund, tar emot en ersättning eller en förmån från en tredjepart, eller en person som agerar för en tredjeparts räkning, ska överföra den ersättning eller förmån som institutet erhåller från tredjeparten till kunden. Institutet ska överföra ersättningen eller förmånen till kunden så snart det är möjligt efter att institutet har tagit emot ersättningen eller förmånen.

Institutet ska utforma och tillämpa en rutin för att se till att alla ersättningar och förmåner som en tredjepart, eller en person som agerar för en tredjeparts räkning, tagit emot eller tillhandahållit enligt det som anges i första stycket, fördelas och överförs till varje kund.

Institutet ska underrätta kunden om de ersättningar och förmåner som institutet överför till dem.

7 § Följande ska anses som sådana mindre icke-monetära förmåner som anges i 9 kap. 22 § andra stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden:

1. uppgifter eller dokumentation om ett finansiellt instrument eller en investerings-tjänst, som är av allmän karaktär eller anpassade efter en kunds omständigheter.
2. Skriftligt material som framställts av en tredjepart som har beställts och betalats av ett företag som är emittent eller potentiell emittent för att marknadsföra en nyemission från institutet i fråga, eller där tredjeparten genom kontrakt är knuten till och betald av emittenten för att ta fram sådant material på löpande basis. En förutsättning är att denna förbindelse tydligt redovisas i materialet, och att materialet samtidigt görs tillgängligt för alla värdepappersinstitut som så önskar, samt för allmänheten.
3. Deltagande i konferenser, seminarier och andra informationsevenemang som gäller fördelarna med och egenskaperna hos ett visst finansiellt instrument eller en viss investeringstjänst.
4. Representation upp till ett rimligt värde.

Mindre icke-monetära förmåner ska vara rimliga och proportionella och av sådan omfattning att de sannolikt inte kommer att påverka institutets beteende på ett sätt som är till skada för kundens intressen.

Mindre icke-monetära förmåner ska redovisas innan investeringsrådgivning på oberoende grund eller portföljförvaltning erbjuds till kunden. Mindre icke-monetära förmåner får beskrivas på ett allmänt sätt.

Ersättningar i form av investeringsanalys

8 § Om ett värdepappersinstitut tar emot en investeringsanalys ska detta inte betraktas som en ersättning eller förmån från en tredjepart om institutet betalar för analysen med egna medel eller kundmedel.

Analyskonto

9 § Om ett värdepappersinstitut betalar för investeringsanalys med kundmedel ska det användas ett särskilt konto för analysutgifter (analyskonto).

10 § Ett värdepappersinstitut får komma överens med en kund om att den ska betala för investeringsanalys som bidrar till de beslut om investeringar som kunden tar eller som institutet tar för kundens räkning (analysavgift). Det ska framgå av överenskommelsen vilken analysavgift kunden ska betala och hur ofta den ska betalas. Analysavgiften får inte ändras utan att kunden fått tydlig information om ändringen. Institutet ska sätta in analysavgiften som det tar ut från kunden på ett sådant analyskonto som anges i 9 §.

11 § En analysavgift kan betalas löpande eller i samband med en transaktion. Om analysavgiften betalas i samband med en transaktion ska den anges separat.

12 § Den analysavgift som värdepappersinstitutet tar ut av en kund ska vara grundad på en analysbudget som institutet ska fastställa och regelbundet följa upp. Analysavgiften får inte vara kopplad till volymen eller värdet på de transaktioner som utförs på uppdrag av kunden.

13 § Ett värdepappersinstitut ska säkerställa att dess analysbudget är baserad på en rimlig bedömning av institutets behov av investeringsanalyser. Styrelsen ska se till att medlen för inköp av investeringsanalyser fördelas på ett lämpligt och kontrollerat sätt, i syfte att budgeten förvaltas och används så att det bäst gynnar institutets kunder.

Institutets kontroller enligt första stycket ska omfatta hela verifikationskedjan för utbetalningar till de leverantörer som tillhandahåller investeringsanalys, samt för hur de utbetalda beloppen fastställs utifrån kvalitetskriterierna i 14 §. Institutet får inte använda medel från ovan nämnda analysbudget och analyskonto för internt analysarbete.

14 § Ett värdepappersinstitut ska regelbundet bedöma kvaliteten på den investeringsanalys som institutet köper. Institutet ska fastställa kriterier för att bedöma kvaliteten på den analys som det köper i ett styrdokument. I styrdokumentet ska institutet även beskriva hur den analys som köps in genom analyskontot kan bidra till bättre investeringsbeslut och gynna en kund. Styrdokumentet ska överlämnas till kunden.

15 § Ett värdepappersinstitut får delegera förvaltningen av analyskontot till en tredjepart, förutsatt att det underlättar inköp av investeringsanalyser.

16 § Ett värdepappersinstitut som använder analyskonto ska i samband med att institutet kommer överens med en kund om att den ska betala en analysavgift enligt 10 §, lämna information om det budgeterade beloppet för investeringsanalys och den beräknade analysavgiften för kunden. Kunden ska även få årlig information om den totala analysavgiften som den har betalat.

17 § Ett värdepappersinstitut som använder ett analyskonto ska på begäran av en kund redovisa

1. vilka leverantörer som har tagit emot betalning från analyskontot,
2. vilken ersättning leverantörer har tagit emot över en given tidsperiod,
3. vilka investeringsanalyser som institutet har tagit emot under en given tidsperiod, och
4. hur det totala belopp som betalats ut från kontot förhåller sig till den budget som institutet fastställt för den givna perioden, och ange eventuella rabatter eller om outnyttjade belopp överförs till påföljande tidsperiod.

18 § Ett värdepappersinstitut ska ha en rutin för att omsätta ett eventuellt överskott på analyskontot i lägre avgifter för en kund.

19 § Ett värdepappersinstitut får inte ta emot analysavgifter som överstiger det budgeterade beloppet för analyser.

Avgifter vid utförande av kundorder

20 § Ett värdepappersinstitut som utför en order för en kund ska ange avgifterna för en sådan tjänst separat, så att avgiften enbart återspeglar kostnaden för att utföra själva transaktionen.

Institutet ska även ange avgifter för andra förmåner eller tjänster som det utför åt ett annat värdepappersinstitut som är etablerat inom EU, som separata och

identifierbara avgifter. Tillgången till och avgifterna för dessa förmåner eller tjänster får inte påverkas av eller bero på ersättningsnivåerna för utförande av kundorder.

8 kap. Dokumentation och information

Bevarande av uppgifter

1 § Ett värdepappersinstitut ska under en period av minst fem år bevara de uppgifter som krävs enligt

1. lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,
3. dessa föreskrifter och andra föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen om värdepappersmarknaden, och
4. den delegerade förordningen till Mifid 2.

Om institutets tillstånd har återkallats, ska företaget bevara uppgifterna till dess att den femårsperiod som krävs enligt första stycket har löpt ut.

Annullering av kundorder

2 § Ett värdepappersinstitut ska dokumentera om en kund annullerar en order. Dokumentationen ska innehålla en hänvisning till aktuell order, tidpunkten för annulleringen samt i förekommande fall namn på den person som tagit emot uppgiften om annullering.

Information till icke-professionell kund

3 § I en överenskommelse enligt 9 kap. 42 § andra stycket lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden om att ta emot en icke-professionell kunds medel på konto, ska värdepappersinstitutet klargöra för kunden att medlen kommer att ingå i institutets egen rörelse. Kunden ska alltid få en kopia av den handling som innehåller överenskommelsen.

Information till fondandelsägare

4 § Ett värdepappersinstitut ska lämna sådan information till en fondandelsägare som avses i 9 kap. 19 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden på ett varaktigt medium.

9 kap. Pant i egna och moderbolags aktier

1 § Ett bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag eller värdepappersbolag får i den omfattning, och under de förutsättningar som anges i 10 kap. 12 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, 11 kap. 1 § jämfört med 10 kap. 12 § samma lag

och 9 kap. 44 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, ta emot egna aktier eller aktier i moderbolag i pant. Sådana aktier får inte inräknas i pantens värde.

Första stycket gäller inte vid derivathandel när egna aktier tas emot som säkerhet från en kund som är leveransskyldig för just sådana aktier.

Dessa föreskrifter träder i kraft den 3 januari 2018, då Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:16) om värdepappersrörelse ska upphöra att gälla.

ERIK THEDÉEN

Claudia Bäckström